

avance for Rederne og overhovedet for dem, der befordre Majsen hjem til os. Denne Henstilling vil jeg meget gerne give min Tilslutning.

Jeg vil fremsætte en kort Konklusion af mine Betragtninger. Jeg vil da, vendt imod Partiet Venstre, der, idet det har paaberaabt sig en stærk Stemning mod og en voldsom Misbilligelse af den fastsatte Maksimalpris blandt Landmændene Landet over og ganske særlig i Jylland, har fremsat sin Paastand paa Overgang til Dagsordenen med Krav om Maksimalprisens Ophævelse, sige, at de Herrer skulde ikke have forstærket denne Modvillie, som maaske fandtes trindt omkring imod den Foranstaltning, der er truffet af den ansvarlige Regering efter alvorlige Overvejelser og Undersøgelser og efter Indstilling af Prisreguleringskommissionen, der har beskæftiget sig med denne Sag, men de skulde tværtimod i Stedet for ved deres Forespørgsel i mægtig Grad at søge at øge denne Misstemning imod Maksimalprisen have været enige med os andre om, at med saadanne Priser, som her kan opnaas, sker der ikke det danske Landbrug nogen Uret. Vi skulde derfor ikke protestere derimod, men vi skulde enes om at henstille til Regeringen og Kommissionen at drage Omsorg for, at der blev truffet saadanne Forholdsregler, at Brødfabrikanter, Importører og andre handlende kom til at nøjes med en rimelig Avance, at ikke disse Samfundslag af Lyst til en uhyre Profit skal spekulere i de ulykkelige Forhold, der for Øjeblikket hersker omkring i Verden. Der skulde drages Omsorg for, at ogsaa disse Samfundslag kom til at yde deres Bidrag til Opnaelsen af det, der er Hovedformaalet for os — og jeg tror ogsaa for de Herrer —, nemlig at skaffe det for Befolkningen mest nødvendige Næringsmiddel til den billigst mulige Pris.

Partiet Venstre, som har rejst denne Aktion, har, synes jeg, grebet Sagen an paa en Maade, som om man levede under fuldkomment normale Forhold, men det gør vi jo ikke, vi lever under ganske ekstraordinære og meget alvorlige Forhold, og derfor er det ganske naturligt, at det er nødvendigt under en saadan Situation ogsaa at gribe til ekstraordinære Forholdsregler.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Det næste Møde afholdes i Morgen Lørdag den 23. Kl. 12 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af Forespørgsel til Indenrigsministeren af R. Andersen m. fl. angaaende Landets Forsyning med Brødkorn.

Mødet hævet Kl. 10³⁵.

66de Møde.

Lørdag den 23. Januar Kl. 12.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af Forespørgsel til Indenrigsministeren af R. Andersen m. fl. angaaende Landets Forsyning med Brødkorn.

Formanden: Det vilde være meget ønskeligt, om det kunde lykkes at tilendebringe Forhandlingen allerede i dette Møde, og jeg vil bede ærede Talere om under Hensyn hertil at fatte sig saa kort som muligt.

Forhandlingen genoptoges.

N. C. Jensen: Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) saavel som flere, men særlig dette ærede Medlem, beskæftigede sig i Aftes overordentlig stærkt med Ekspropriationsbestemmelser med Hensyn til Jernbaneanlæg, og derud fra vilde han søge at bevise, at det var retfærdigt at gaa frem ad de samme Veje, naar der skulde eksproprieres Rug. Det ærede Medlem skød imidlertid over et Punkt, som jeg synes, han burde have taget med, og det var dette, at vel lægger man en Skønpris til Grund uden at tage Hensyn til den Værdiforøgelse, der bliver paa Jorden, fordi en Jernbanestation bliver bygget paa dette Sted, men der er noget, der følger med Ekspropriationen til Jernbaneanlæg, det er dette, at hvor det generer en Grundejer, bliver der ikke alene taget Hensyn til Jordens Værdi, men der bliver tilkendt vedkommende Ejer Erstatning for Tab, han lider ad anden Vej. Og det forekommer mig, at vil man bygge saa